

Allsanger på festivalkonsert med Helene Bøksle.

Fredag 31. mai kl. 19

**Vi skal ikke sova bort sumarnatta, Gje meg handa di ven,
Norge i rødt hvitt og blått, Blå salme og Christiansandsvisen.**

Vi skal ikkje sova bort sumarnatta

1. Vi skal ikkje sova bort sumarnatta,
ho er for ljøs til det.
Då skal vi vandra i saman ute,
|: under dei lauvtunge tre. :|
2. Då skal vi vandra i saman ute,
der blommar i graset står.
Vi skal ikkje sova bort sumarnatta,
|: som kruser med dogg vårt hår. :|
3. Vi skal ikkje sova frå høysåteangen
og grashoppespelet i eng,
men vandra i lag underbleikblå himlen
|: til fuglane lyfter veng. :|
4. Og kjenna at vi er i slekt med jorda,
med vinden og kvite sky,
og vita at vi skal vera i saman
|: like til morgongry. :|

Gje meg handa di

1. Gje meg handa di ven når det kveldar
Det blir mørkt og me treng ei hand
Lat dei ljose og venlege tankar
Fylgje oss inn i draumars land
Lat varmen frå ein som er glad i deg
Tenne stjerner i myrkaste natt
Gje meg handa di ven når det kveldar
Det blir mørkt og me treng ei hand

2. Varme tankar og hender som trøystar
Er som sol over frosen jord
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
Gjev langt meire enn store ord
Lat varmen frå ein som er glad i deg
Tenne stjerner i mørkaste natt
Gje meg handa di ven når det kveldar
Det blir mørkt og me treng ei hand

Norge i rødt, hvitt og blått

1. Hvorhen du går i li og fjell
En vinterdag en sommerkveld
Ved fjord og fossevell
Fra eng og mo med furutrær
Fra havets bryn med fiskevær
Og til de hvite skjær
Møter du landet i trefarvet drakt
Svøpt i et gjenskin av flaggets farveprakt
Se en hvitstammet bjerk oppi heien
Rammer stripen av blåklokker inn
Mot den rødmalte stuen ved veien
Det er flagget som vaier i vind
Ja så hvit som det hvite er sneen
Og det røde har kveldssolen fått

Og det blå ga sin farve til breen
Det er Norge i rødt hvitt og blått

2. En vårdag i en solskinsstund

På benken i Studenterlund
Der sitter han og hun
To unge nyutsprungne russ
To ganske nylig tente bluss
I 20 grader pluss
Hun er som en gryende forsommerdag
Som farves av gjenskinnet av det norske flagg
Ja så hvit som det hvite er kjolen
Og så rødt som det rød hennes kinn
Hennes øyne er blå som fiolen
Hun er flagget som vaier i vind
Han har freidig og hvitlugget panne
Og en lue i rødt har han fått
Med en lyseblå tiltro til landet
Står vår ungdom i rødt hvitt og blått

3. De kjempet både hun og han

Nå lyser seirens baunebrann
Utover Norges land
Mot himlen stiger flagg ved flagg
Som tusen gledesbål i dag
For alle vunne slag
Det knitrer som før over hytte og slott
Et flammende merke i rødt og hvitt og blått
Som et regnbuens tegn under skyen
Skal det evig i fremtiden stå
Se det glitrer på ny over byen
I det røde og hvite og blå
La det runge fra gaten og torget
Over landet som nordmenn har fått
Du er vårt du er vårt gamle Norge
Vi vil kle deg i rødt hvitt og blått

Blå salme

1. Jeg synger meg en blå, blå salme
Når dagen svinger hatten til farvel
Og ror med sakte åretak mot strender
Dit alle dager ror når det blir kveld
Da søker jeg min hvile
Ved treets trygge rot
Mens sankthansormer gløder grønt
I gresset ved min fot
Da synger jeg min salme
2. Jeg synger meg en blå, blå salme
Og takker for all grøde som ble min
For lyse døgn, for barneskritt i tunet
Og dine gode kjærtegn mot mitt kinn
Men òg for våkenetter
Som aldri unte ro
Men gav min dag et dunkelt drag jeg aldri helt forsto
Nå synger jeg min salme
3. Jeg synger meg en blå, blå salme
Til deg, du Hånd som sanker og som sår
Og senker deg med signing over jorden
Og legedom for alle våre sår
Som byr oss rette ryggen
Stå opp og gå i strid
Med løftet hode skal hver sjel
Gå inn til Herrens tid
Så synger vi vår salme

Christiansandsvisen

1. Æ synge vil en vise, og visen ho er gild,
og kan du spille trekkspill, så er det greit dertil.
For visen er om Christiansand, hurra for Christiansand,
det vil vi alle rope så høyt vi bare kan.

Refreng:

Og så driver vi på Vesterveien,
for der finnes ikke noe sted
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned,
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned.

2. Fra Baneheias knatter til Tressementets sand,
fra Vesterveiens brygger til elvens blanke vand,
der ligger våre gader, ja der levde far og mor,
og i en slik en gade min aller kjærest bor.

Ref.

Og så driver vi på Vesterveien,
for der finnes ikke noe sted
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned,
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned.

3. Og når musikken kommer, da blir der liv i by,
da går vi og marcherer med nesene høyt i sky,
så går vi rundt på bryggene en liden spradetur
til Østerbåden blåser bag Lagmandsholmens mur.

Ref.

Og så driver vi på Vesterveien,
for der finnes ikke noe sted
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned,
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned.

4. Og op til Ravnedalen på kjærlighetens sti,
der har vi saktens sværmet sånn ganske rundt forbi
og tenk så ud på Lundsia der er det greit å gå
i måneskinn og vandre med pigerne de små

Ref.

Og så driver vi på Vesterveien,
for der finnes ikke noe sted
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned,
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned.

5. Ja, Gud velsigne byen og alt hva byens er,
og sjøen blå der ude med holmer og med skjær,
her er det godt å være fra – hurra for Chr. Sand,
der vil vi alle råbe så høit vi bare kan.

Ref.

Og så driver vi på Vesterveien,
for der finnes ikke noe sted
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned,
her i verden som Vesterveien
sånn om kvelden når sol går ned.